

П. Зачто священникъ-тъ при свръшваніе-то на молбѣ-тъ си спомянува майкѣ-тъ Божіѣ и всичкы-ты святіи, а самага себѣ и оста-лій народъ Богу препорѣчва и всичкый ны животъ Нему прѣдава?

О. Гдѣ-то въ тоя случай ся спомѣнява Божіѣ-тъ мать и всичкы-ты святіи, то нетрѣба да мыслимъ, че това прави само за е-динъ спомянъ; нѣ и съ молбѣ, т. е. съ призываніе на помощь, кое-то ся врьши и на проскомидіѣ-тъ, ко-га ся видять чястицы-ти за спомянъ на всичкы-ты святіи. А пакъ гдѣ-то прѣпорѣчваме себѣ Богу, то е за това, че подносяме наши-ты молбы Нему и като да дума-ме така: като ся молимъ тебѣ Боже, за това прѣдаваме и прѣпорѣчва-ме себѣ не на другы нѣкакъвъ Богъ нѣ тебѣ.

П. Зачто священникъ-тъ като сврьши тія молбы, дума: *Яко подо-*